

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 273/2026
17.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирољуба Томића, председника већа, Татјане Вуковић, Слободана Велисављевића, Милене Рашић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Роберта Лапчевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 111/24 од 29.04.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 84/25 од 25.06.2025. године, у седници већа одржаној дана 17.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Роберта Лапчевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 111/24 од 29.04.2025. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 84/25 од 25.06.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу 4К бр. 111/24 од 29.04.2025. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, изречена му је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 месеци и истовремено одређено да се наведена казна неће извршити уколико окривљени у року од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 84/25 од 25.06.2025. године одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА и његовог браниоца адвоката Роберта Лапчевића и пресуда Основног суда у Крушевцу 4К бр. 111/24 од 29.04.2025. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Роберт Лапчевић, због повреде закона и повреде права зајемчених Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатних протокола, са предлогом да Врховни суд усвоји

захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или вишем суду пред потпуно измењеним већем или исте преиначи.

Врховни суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, па је на седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен и нема законом прописан садржај.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП мора се доставити одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и поступку пред апелационим судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, наводима да је на главном претресу учествовао судија који је морао бити изузет, као и на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 7) ЗКП, наводима да је до повреде одредаба кривичног поступка у вези са постојањем оптужбе овлашћеног тужиоца. Међутим, наводи захтева браниоца окривљеног не садрже објашњење у чему се те повреде састоје.

Сходно изнетом, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног, у делу који се односи на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 4) и 7) ЗКП, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења разлога за подношење захтева за заштиту законитости, а што у случају подношења захтева за заштиту законитости због повреде закона члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, подразумева опредељење повреде, због које се захтев подноси, као и образложење у чему се та повреда конкретно састоји.

Поред изнетог, у захтеву бранилац истиче да је побијаним пресудама повређено или ускраћено људско право и слобода окривљеног и другог учесника у поступку које је зајемчено Уставом или Европском конвенцијом о заштити људских права и основних слобода и додатних протокола, а то је утврђено одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права.

Међутим, како уз захтев бранилац окривљеног није доставио одлуку Уставног суда или Европског суда за људска права, којом је утврђено да је окривљеном или другом учеснику у поступку повређено или ускраћено људско право или слобода које су зајемчена Уставом или Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и додатним протоколима, то захтев за заштиту законитости и у овом делу, нема законом прописан садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП.

У образложењу захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 440. ЗКП, наводима да окривљени није извршио кривично дело за које је оглашен кривим, јер Основно јавно тужилаштво у Крушевцу није доказало постојање директног умишљаја, да је у првостепеној пресуди остала неутврђена чињеница које је боје била палица, те износи сопствену оцену исказа оштећеног ББ, сведока ВВ и ГГ, одбране окривљеног АА, налаза и мишљења судског вештака медицинске струке др Ружице Стевановић, као и своју верзију догађаја, и на својим чињеничним закључцима другачијим од оних утврђених побијаним пресудама, а везано за постојање елемената кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим, налази да током поступка није доказано постојање елемената кривичног дела и да је окривљени поступао критичном приликом у нужној одбрани.

Поред изнетог, бранилац окривљеног указује и на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП наводима да нема разлога у првостепеној и другостепеној пресуди о свим важним и битним чињеницама, а они који су дати међусобно су нејасни и противречни.

Међутим, погрешно и непотупно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, као и повреда закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП, не представљају законом дозвољене разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни суд, у наведеном делу, захтев за заштиту законитости оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.

Председник већа-судија
Мирољуб Томић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић